

OLGA ALEXANDRA DIACONU

**ZBOR DE
DRAGOSTE TÂRZIE**

Scrisori înflorite

**VOL D'AMOUR
TARDIF**

Lettres fleuries

SEMĂNĂTORUL
Editura online - martie 2011

OLGA ALEXANDRA DIACONU

ZBOR DE DRAGOSTE TÂRZIE

Scrisori înflorite

VOL D'AMOUR TARDIF

Lettres fleuries

Versiune română-franceză

Traducerea: autoarea

Ultima corectură:

Nicole Pottier, Virginia Popescu

SUNT EVA ȘI MĂNÂNC UN MĂR

Sunt Eva și mănânc un măr
să aflu cum a-nceput viața
și port în suflet un pridvor
ca să contemlu dimineața

Dă, Doamne, norii mai la nord
să iasă soarele din ceață,
să-mi crească-n suflet un fiord
să simt că am pătruns în viață

Aveam pe suflet o perdea
ce mă ținea învăluită
în necunoaștere și-aș vrea
să nu am viața prea cernită

Sunt Eva, da, și am uitat
în clipă să-ți dau ascultare
De nu era întâi Adam,
nici eu nu mai aveam cărare

L-ai vrut doar singur mai întâi,
născut din lacrima iubirii
ce-ai pus-o gaj și căpătâi
ca să susțină capul firii

Și lucrurile-n jurul lui
stăteau ca el să le numească
prin schimburi tainice cu ele

și-ncet iubirea să le-o crească

Dar, Doamne, cerul cobora
peste Adam lumina-n sită
și nici un lucru nu vedea
de nu-i eram eu hărăzită

E-adevărat că trebuia
să vină-n viață mai întâi
Eu am venit prin voia Ta
în viață să îi fiu călcâi

Cum altfel ar putea umbla
prin lume voia să Ți-o crească
fără să-și sprijine-n sanda
tulpina cea dumnezeiască?

Eu sunt lumina ce-o lăsa
să-i stea doar adormită-n pântec
Nemușcând mărul, mă voiai
doar pasăre, nu voiai cântec

Dar, Doamne, cum aș fi putut
să separ cântecul vieții
de cântecul din suflet rupt
când dau binețe doar tristeții?

Cum s-ar căli sufletul meu
să poată-n vis doar să Te-atingă,
să știu că Tu ești Dumnezeu
ce lași durerea să mă-nvingă?

Durerea s-o transform în cântec
m-ajută tot Tu din fruntea bolții
când mă pătrunzi să fiu avânt
ce șterge baierile nopții.

6. IV. 2008

C'EST MOI EVE QUI MANGE UNE POMME

C'est moi Eve qui mange une pomme
pour apprendre la genèse de la vie
et dans mon âme j'ai une terrasse
d'où je contemple les petits matins.

Seigneur, dirige les nuages plus au nord
pour que le soleil sorte du brouillard
pour qu'un fjord croisse dans mon âme
pour sentir que je suis entrée dans la vie

Un rideau recouvrait mon âme
qui m'enveloppait dans l'ignorance
et je ne voudrais pas
que ma vie en fût trop assombrie

Oui, je suis Ève et j'ai oublié
de t'obéir dans ce monde
Si Adam n'était pas né en premier
je n'existerais pas moi non plus

Tu n'as voulu que lui au commencement,
né des larmes de l'Amour
que tu as mises en gage à la base
pour soutenir la tête du monde

Et de tous côtés les choses
attendaient qu'il les nomme
par des échanges mystérieux avec elles
et qu'ainsi il augmente doucement leur amour

Mais, Seigneur, les cieux versaient
sur Adam la lumière tamisée
et il n'aurait vu aucune chose
si je ne lui avais pas été destinée

Il est vrai qu'il devait
Naître le premier
je suis venue par Ta volonté
pour lui servir de talon

Je suis la lumière que Tu as laissée
gésir dans son ventre
Si je n'avais pas mangé la pomme,
je serais restée oiseau, et non pas son chant

Comment pourrait-il autrement marcher
pour accomplir Ta Volonté
sans appuyer dans sa sandale
le tronc divin?

Mais, Seigneur, comment pourrais-je
séparer le chant de la vie
du chant de mon coeur
quand mon âme ne salue que la tristesse?
Comment mon âme s'endurcirait-elle
pour T'atteindre ne serait-ce qu'en rêve
pour savoir que Tu es le Dieu
qui laisse la douleur me vaincre?...
Transforme ma douleur en chant
Toi qui m'aides du haut des cieux
me transperçant de Ton élan
qui fait disparaître la nuit de mon cœur.

BĂRBAȚII

Bărbații sunt
o străfulgerare de cer
când ți-e trupul prea strâmt
și-ai un suflet prea mare,
dar tot ei sunt
□i îngusta cărare
dintre bine și rău
într-un vârful de hanger

Bărbații sunt
voinici preistorici
ținând cerul pe umeri,
dar ochii-n pământ
și-au auzul beteag
când vrei viața să-ți numeri
clipă cu clipă
așteptând veșnicia,
înțepenită în tine
cum prășelele înțepenite-n briceag

Bărbații sunt
tot ce-i mai rău și mai bun
pe Pământ –
aerul sunt.

23. I. 2008

LES HOMMES SONT

Les hommes sont un éclair du ciel
quand le corps est trop serré
et le coeur trop grand,
mais ils sont aussi
le sentier étroit
entre le bien et le mal
dans une lame de poignard

Les hommes sont
des chevaliers de l'histoire,
portant le ciel sur leurs épaules,
et dirigeant leurs yeux vers la terre
mais ils n'écoutent guère
quand tu leur parles de ta vie
à chaque instant

attendant l'éternité
figée en toi tout comme
de petits couteaux dans un canif

Les hommes sont
tout ce qui est mieux ou pire
sur la Terre –
ils sont l'air.

AZI, UN STRIGĂT NEAUZIT

Azi
un strigăt neauzit
se desprinde din mine,
din oceanul rotit al stihilor
ce mă supun
și se face arc peste cer

Nici nu mai știu
cum e
când mă adun –
sunt doar deschidere
și-o lumină tresaltă în mine,
semn pentru drum

De când ai plecat,
am învățat să respir litere
și alfabetul răspândit
în scrisorile tale
îmi face mersul mai viu,
mai înalt

Am sufletul transparent
de iubire
și păsările se rotesc atât de sus
parc-ar scrie cu aripile
gând înflorit spre tine dus

Simt un avânt de sevă în mine,
devin copac,

nici rădăcina nu se mai ține –
vrea să m-apeleci
peste margine
și-n noaptea asta,
chiar fără tine,
tot am să ard.

29. III. 2008

AUJOURD'HUI UN CRI INAUDIBLE

Aujourd'hui
un cri inaudible
se détache de moi,
de l'océan tourbillonnant des éléments
qui me soumettent,
tout en se faisant arc en ciel

Je ne sais même plus
me retrouver
en moi même –
je ne suis plus qu'une ouverture
et une lumière tressaille en moi –
signe sur mon chemin

Depuis que tu es parti
j'ai appris à respirer dans des lettres
dans l'alphabet répandu
dans mes missives pour toi,
ce qui rend mon allure plus vive,
plus noble

Mon âme transparaît
d'amour
et les oiseaux décrivent
des cercles dans l'air
comme s'ils écrivaient de leurs ailes
les pensées fleuries que je t'envoie

Je sens un élan de sève en moi,
je deviens arbre,

aucune racine ne me tient plus—
elle voudrait que tu m'inclines
jusqu'aux confins de la Terre
Cette nuit
même sans toi
je brûlerai encore.

DE TE IUBESC...

De te iubesc, ce rost mai are-un nume? –
iubirea brusc topește literele vieții
când năvălește ca un val în spume
și nesperat taie răceala gheții

Nu-ți spun pe nume, îți spun doar *iubire*
și simt cum mă învăluie un val
de parcă amândoi devenim fire –
două singurătăți pierdute în astral

Nu-ți spun pe nume, îți spun doar *iubire*
și simt cum lin mă pierd în spuma mării
ce-alunecă pe corpul devastat
de adânci meandre ale-ngândurării

Nu-ți spun pe nume, îți spun doar *iubire* –
să nu se piardă-n literele zării
micuții pescăruși ce smulg din fire
cufundând clipa, urmele-nserării.

18. 11. 2007

SI TU ES MON AMOUR...

Si tu es mon amour, pourquoi porter un nom? –
l'amour fond d'un coup les lettres de la vie
quand il surgit comme une vague écumante
Et au-delà de tout espoir, il réchauffe la glace
Je ne prononce pas ton nom, je t'appelle amour
et je sens une vague m'envelopper
comme si nous devenions tous deux, nature –
deux solitudes perdues dans l'astral

Je ne prononce pas ton nom, je t'appelle amour
et je sens comme je me perds doucement dans
l'écume de la mer
qui glisse sur mon corps dévasté
par les profonds méandres de l'inquiétude

Je ne prononce pas ton nom, je t'appelle amour –
pour que ne se perdent pas dans les lettres du
fond de l'horizon
les petites mouettes qui arrachent du fond de la
mer,
les traces du crépuscule, lorsque sombre l'instant.

PRINDE COARDA CEA MAI PURĂ

Prinde coarda cea mai pură
chiar când mă săruți pe gură -
vreau să fiu vioara ta
Prinde coarda cea de sus
când văzduhul s-a supus
Prinde coarda cea de jos
când murim de tot duios

Și mai prinde-o altă coardă
dragostea să ne tot ardă
să devenim un fuior
de lumină și de dor

Să devenim cer deschis
cu un nimb în frunte scris.

9. III. 2008

JOUE SUR LA CORDE LA PLUS PURE

Joue sur la corde la plus pure
juste au moment où tu m'embrasses –
je veux être ton violon
Joue sur la corde la plus haute
pour soumettre le ciel
Joue sur la corde la plus basse
quand on meurt tout doucement

Joue encore sur une autre corde
pour que l'amour nous brûle
pour devenir flambeau
de nostalgie et lumière

Pour que le ciel s'ouvre à nous
une auréole ceinte sur nos fronts.

MI-AU ÎNFLORIT OBRAJII

Mi-au înflorit obrajii
de iubire
și gândul penrru tine-i
înflorit
și m-am gândit
că poate-ar fi mai bine
în plisc de porumbel
să ți-l trimit

Și-ți mai trimit
și-o floare din grădină -
ca pe lumina ochilor
s-o ții
tot proaspătă în vaza
de lumină
ascunsă-n piept
ca vaza inimii

Și, poate, pe-nserat
am să m-ascund
chiar eu
în vântul cu-adiere lină
și-am să-ți închid
pleoapa-ntr-un târziu
să fiu eu
vinovata fără vină.

21. III. 2008

MES JOUES SONT FLEURIES

Mes joues sont fleuries
d'amour,
ma pensée envers toi
est fleurie aussi
et je crois
qu'il serait mieux
de te l'envoyer
dans un bec de pigeon

Je t'envoie encore
une fleur de mon jardin –
pour la garder comme
la prunelle de tes yeux,
toujours fraîche
dans le vase de lumière
caché
dans ton cœur

Et, peut-être, vers le soir,
me cacherais-je
moi-même
dans la douce brise
pour clore plus tard
ta paupière
et pour devenir
la coupable
sans délit.

AZI AM VĂZUT PRIMUL POM ÎNFLORIT

Azi am văzut
primul pom înflorit
și albul florilor
mi-a prins făptura
În jocul stihial nebănuț
în mine clipele porneau de-a dura

Parcă un roi de-albine
ce voiau
să-și schimbe casa
duse de regină,
în mine purtau zumzet
de trezire
și-acuma simt un zvâcnet
ancestral
de parc-aș fi pătrunsă de iubire

Sunt creangă înflorită
în ascuns
și mâna în neștire
îți mângâie
conturul străveziu
și luminat
ce vreau să-l port în suflet
pe vecie.

21. III. 2008

**J'AI VU AUJOURD'HUI LE PREMIER ARBRE
FLEURI**

J'ai vu aujourd'hui
le premier arbre fleuri
et le blanc des fleurs
a ravi mon âme
En moi les instants tourbillonnent
dans le jeu déchaîné et insoupçonné des
éléments.

c'était comme si un essaim d'abeilles
qui voulait
changer de ruche
conduit par leur reine,
bourdonnait en moi
pour me réveiller
et je sens maintenant
un tressaillement ancestral
comme si l'amour me traversait

Je suis branche fleurie
secrètement
et ma main caresse
inconsciemment
le contour transparent
et éclairé
que je veux porter dans mon âme
pour l'éternité.

SUNT PRIMĂVARA AJUNSĂ-N TOAMNA VIEȚII

Sunt primăvară
ajunsă-n toamna vieții
și înserare
pătrunsă-n dimineață

Ca Diotima și Hyperion
aș vrea să fim
într-o cămașă-a sorții
să fim viață

Aceleași litere să descifrăm
în taina vieții
și același sunet,
chiar dacă clipele se-mpotrivesc
și-n noapte, poate, prima
eu alunec

Nu te-ntrista –
petală cu petală
bobocul se desface,
nu deodată
Când ultima petală
se deschide,
prima e ofilită
ca și-n soartă

Sunt zilele petale ofilite
și adormite sunt în ghemul nopții
Să le trezim pe toate
dintr-odată
când soarele iubirii
dă brânci vieții!

21. III. 2008

JE SUIS PRINTEMPS ARRIVÉE A L'AUTOMNE DE LA VIE

Je suis le printemps arrivé
à l'automne de la vie
et le crépuscule
pénétrant le matin

Je voudrais que nous soyons
tout comme Diotime et Hypérion –
pour vibrer dans la même chemise
du destin

pour déchiffrer les mêmes lettres
et les mêmes sons
du mystère de la vie,
même si les instants s'y opposent
et je glisserai, peut-être, la première
dans la nuit

Ne t'attriste pas –
le bouton éclot ses pétales
un à un
et non pas d'un seul coup
Quand s'ouvre le dernier pétale
le premier est déjà fané
mais tout aussi en vie

Les jours sont des pétales fanés aussi
qui se sont assoupis

dans la pelote de la nuit
Réveillons-les d'un coup
lorsque le soleil de l'amour
bouscule la vie.

DĂ BUZNA VIAȚA-N MINE DE O VREME

Dă buzna viața-n mine
de-o vreme –
nu bagă-n seamă
că am părul nins
și sufletul mi s-a-nălțat
cât cerul
și vrea să fie în iubire prins

Pășesc pe stradă
și nu știu
în taină
cine îmi leagănă lin pașii
și cine mi-i repede-n graba zilei
de parcă s-ar trezi din somn apașii

Pășesc în vis
și se coboară cerul,
pleoapa se deschide înăuntru
să afle-n noaptea vieții, adevărul

Văd o lumină cum se contopește
cu cerul meu
și îmi alungă norii -
mă mângâie pe suflet mâna ta
și-n creștet se rotesc acuma sorii.

21. III. 2008

**LA VIE ENTRE EN MOI EN COUP DE VENT
DEPUIS QUELQUE TEMPS**

la vie entre en moi en coup de vent
depuis quelque temps -
elle ne se rend pas compte
que mes cheveux sont blancs
Mon âme s'est levée
jusqu'au ciel
pour être prisonnière de l'amour

Je marche dans la rue
et je ne sais pas
qui berce
mystérieusement
mes pas délicats
et qui me fait me hâter dans le jour
comme si les apaches
se réveillaient de leur sommeil.

Je marche en rêve
et le ciel descend,
la paupière s'ouvre en dedans
pour apprendre la vérité dans la nuit de la vie
Je vois une lumière se fondre
dans mon ciel
et en éloigner les nuages –
ta main caresse mon âme
et au sommet de ma tête
tournent maintenant en rond les soleils.

SE CAȚĂRĂ MUNȚII PE SUFLETUL MEU

Se cațără munții
pe sufletul meu
de-atâta avânt! -
sint anotimp luminos
cum mă învăluie
fără cuvânt

Astăzi
pe frunte mi-am pus
o coroană ascunsă –
de zboruri albastre de păsări
mă las pătrunsă

Nici nu mai știu
cum e mersul pe stradă,
parcă plutesc
și-am auzit
că toți vor să vadă
cum înfloresc

Dar eu deschid petalele zilei
doar pentru tine
și-n noapte aștept
sufletu-ți 'nalt
să cânte în mine.

23. III. 2008

**LES MONTAGNES GRIMPENT LE LONG DE MON
ÂME**

Les montagnes grimpent
le long de mon âme
pleine d'essor –
je sens une saison éclairée
m'envelopper
sans un mot

aujourd'hui
j'ai ceint mon front
d'une couronne cachée –
et je suis pénétrée
par des vols bleus d'oiseaux

Je ne sais plus
ce que c'est que marcher dans la rue,
c'est comme si je flottais
et j'ai entendu
que tous veulent me voir
fleurir.

Mais je n'ouvre les pétales le jour
que pour toi
et j'attends la nuit
que ton âme élevée
chante en moi.

ÎȚI SIMT DEPĂRTAREA

Îți simt depărtarea
ca o adiere de Duh Sfânt
O simt conturându-se
în fiecare celulă
în fiecare gând

Blândă binecuvântare
depărtarea ta,
mai apropiată decât
dacă m-ai ține de mână

Sufletele noastre
se amestecă
precum aburii,
precum norii,
glasurile noastre
neuzite
se caută și
se îngână

Privirea mea
e-atât de mirată,
fiindcă ai apărut
chiar când mă dezvățasem
să mai aștept,
încercuindu-mă
în mine
de-atâta înserare
precum bastonul din Cartea Sfântă

Un rotocol de nor,
plutind lin
deasupra capului meu
c-un bob de lumină
furat din fruntea ta,
m-a adormit o clipă
ca să-i aud vrerea:
fii nuntă!
Și-am înverzit.

9. III. 2008

JE SENS TON ELOIGNEMENT

Je sens ton éloignement
comme une brise de l'Esprit Saint –
je le sens pénétrer
chaque cellule
chaque pensée

Douce bénédiction
ton éloignement,
plus proche
que si tu tenais ma main
dans la tienne –

nos âmes fusionnent
comme les brumes,
comme les nuages,
nos voix
inaudibles
se cherchent
se mélangent

Mon regard
s'est tellement étonné
de ton apparition
au moment où
je ne savais plus attendre,
encerclée
en moi-même
de tant de crépuscule
comme le bâton du Livre Saint

Une ronde de nuages -
flottant doucement
au-dessus de ma tête –
éclairé par un grain de lumière
volé à ton front,
m'a assoupie un instant
pour entendre son désir:
sois noce!
Et j' ai reverdi.

NU CRED CĂ MI-AJUNGE PĂMÂNTUL

Nu cred că mi-ajunge Pământul
nici Cerul
să te cuprind
și-atunci
te-nchid în sufletul meu
te fac prizonierul
ce piere iubind

Nimeni nu știe,
numai tu poate,
să mă desferece,
să mă prefacă
pe nesimțite
în ascunsă petrecere

Adânci primordii
să se desprindă
din trupul meu,
prisma s-o țasă
și s-o cuprindă
cu Dumnezeu

Poate-ntr-o seară,
când o vioară
mă va cuprinde
în trupul ei,
voi fi arcușul
care să-ți cânte
ca pentru zei.

21. III. 2008

JE NE CROIS PAS QUE LA TERRE ME SUFFISE

Je ne crois pas que la terre me suffise,
ni le ciel non plus
pour t'embrasser
c'est alors
que je t'enferme dans mon âme
et que je t'emprisonne
pour que tu y périsses d'amour

Personne ne sait,
peut-être seulement toi,
me défaire
me refaire
en secret
lors d'une fête cachée.

Que de profonds éléments
se séparent
de mon corps,
que ma terrasse
soit tissée de voiles
et entourée par Dieu
Peut-être un soir
quand un violon
me recevra
dans son corps,
serai-je l'archet
qui chantera pour toi
tout comme pour Dieu.

SIMT CUM MĂ CUPRINDE PACEA

Adorm
și simt
cum mă cuprinde pacea –
lin mi-o trimiți
pe-o geană de lumină
când îngerii blânzi
mă leapădă de tină

Mă fac subțire
străvezie
și plutesc,
pătrund în vis
cum aș pătrunde-n moarte
și sunt mai trează
ca-n lumina zilei
și-n clipă-aduc
departele, aproape

Nu mă trezi
rotindu-ți nemurirea
deasupra mea
cum se rotesc doar norii –
în vis
e totul adevăr
și-aș vrea
cântec să-ți vin
pe vâlul înserării.

21. III. 2008

JE SENS LA PAIX M'EMBRASSER

Je m'endors
et je sens
la paix m'embrasser –
tu me l'envoies
sur un cil de lumière
quand de doux anges
me séparent de la terre.

Je deviens mince,
transparente
et je flotte,
pénétrant le rêve
comme si je pénétrais
la mort
et je me sens plus éveillée
qu'à la lumière du jour
pour m'approcher tout d'un coup
de ce qui reste lointain.

Ne me réveille pas,
ton immortalité
tournant en rond
au-dessus de ma tête,
comme seuls le font les nuages –
dans le rêve, tout est vérité –
et je voudrais
venir comme une chanson
sur le voile de ton crépuscule.

O ARMONIE DEVIN

O armonie devin
când, de tine sorbită,
mi-e sufletul plin
Ca-ntr-o simfonie
mă las pătrunsă
mereu de-o melodie
tot mai ascunsă

Cât de ușor putem
cu sufletul s-atingem cerul,
cât de ușor putem
să îl străpungem cu hangerul

Mereu o linie de plutire
în noi o găsim,
mereu o respingem
și-n derivă plutim

Ca-ntr-un balet romantic
să ne-arcuim mersul pe poante
pentru notele grave și-înalte
Ca-ntr-un balet modern
să călcăm drept și-apăsat
sufletul să se desferece înspre Înalt

25. III. 2008

JE DEVIENS HARMONIE

Aspirée par toi,
mon âme se remplit,
je deviens harmonie
Comme dans une symphonie,
je suis pénétrée
par une mélodie
toujours plus cachée.

Comme il est facile
de toucher le ciel de l'âme!
Comme il est facile
de le percer d'un poignard!

On trouve toujours en nous
une ligne de flottaison
et toujours on la repousse
pour flotter à la dérive.

Cambrons notre marche
comme dans un ballet romantique
sur des notes graves et hautes.
Marchons tout droit et à pas lourds
comme dans un ballet moderne,
pour que l'âme s'élançe vers le Ciel.

ATÎTA HAR CERESC

Atîta har ceresc
mi se revarsă
în suflet
când prin clipe te-ntâlnesc
că nu mă-ncape
infinitul spațiu
cu-adânci primordii
să ți-l dăruiesc

Privesc prin geam
cum alburiii nouri
se proiectează pe-un albastru stins
și mugurii copacilor presimt
în mine-adânci prefaceri
cu tăria cerului aprins

Aruncă-mi tu lasoul
peste spații,
desferecă-ți lumina
ce de veacuri ne-a unit
și din trecut nu lua nimic,
doar grații
ce prin iubire ne-au născut
și ne-au murit.

19. III. 2008

TANT DE GRACE CÉLESTE

Tant de grâce céleste
se déverse
dans mon âme
quand je te rencontre soudain
que l'espace infini
ne saurait me suffire
avec ces profonds éléments
pour te l'offrir.

Je regarde par la fenêtre
les nuages blancs
se dessiner sur un bleu éteint
et les bourgeons des arbres pressentent
en moi de profonds changements
comme ceux du ciel ardent.

Lance-moi le lasso
par-dessus les espaces,
déchaîne ta lumière
qui pendant des siècles nous a unis
et ne prends rien du passé,
seules ces grâces
qui nous ont fait naître
et mourir d'amour.

CHIPUL TĂU

Chipul tău
mi s-a lipit de față,
parc-ar fi o altă dimineață
a chipului meu
Râd și parcă râsul tău
mi se ascunde-n glas,
chipul tău apare-n orice văd
și-n loc de lucrurile
pe care le privesc.
doar sclipirea din ochi o străvăd

Calc ușor
de parcă aș pluti
și mă mir că
nimeni nu dansează,
un aer tot mai tare
eu respir
de parcă ai pluti
în jurul meu
Apa mă mângâie
când m-atinge
viața să mi-o spăl cu Dumnezeu.

29. III. 2008

TON VISAGE

Ton visage fond
dans le mien,
comme s'il était un autre matin
de mon visage.
Je ris et ton rire
se cache dans ma voix.
Ton visage transparait
dans tout ce que je vois,
au lieu des choses
que je regarde,
je n'entrevois que l'éclat
de tes yeux.

Je marche doucement
comme si je flottais
et je m'étonne
que personne ne danse.
Je respire un air plus frais
comme si tu flottais
autour de moi.
L'eau me caresse
quand la vie me touche
pour me laver avec Dieu.

NICI NU ȘTIAM CĂ PORT ÎN MINE CERUL

Atâta vrăjită putere
poți să ascunzi
doar cu lumina din ochi
când mă pătrunzi!

Nici nu știam
că port în mine cerul
cu toate lumile

Tu, cerul -
ca pe o umbrelă uriașă -
cum poți să-l ții
rotindu-se
deasupra noastră?...

Sau nici nu știi
că ți-am fost cerul
cel mai de sus?
Să las, dar, vorbele
să se spele de aur
pân' la apus?...

Nu știi să-ți cânti vorbele?
Nu le cânta!
Stai lângă mine
și-am să fiu eu, vioara ta.

29. III. 2008

**JE NE SAVAIS PAS QUE JE PORTE LE CIEL EN
MOI**

Tu peux cacher
tant de puissance magique
quand tu scrutes du regard
la lumière de mes yeux!

Je ne savais pas
que je porte en moi le ciel
avec tous ses mondes.

Comment peux-tu
tenir le ciel
comme s'il n'était
qu'un grand parapluie
tournant en rond
au-dessus de nos têtes?..

Peut-être ne sais-tu plus,
que j'ai été ton ciel le plus élevé?
Laisserai-je, donc, les paroles
laver leur or
jusqu'au crépuscule?...

Ne sais-tu pas chanter tes paroles?
Ne les chante pas!
Reste auprès de moi
pour que je sois ton violon.

ÎNCERC SĂ TE ÎNVĂLUI

Încerc să te învălui
cu sufletul meu –
să nu-ti mai fie teamă
de tine, cel ascuns
Eu paznic vreau să-ți fiu –
tunelul de lumină
să fie drumul tău

Nu te lăsa
de rătăcire dus –
ea nu-ți aduce liniștea deplină -
rămâi ca un pribeag privind în gol
E valul de lumină chiar în tine
deșărmurește-l, nu-l da rotocol

Și-o pasăre îți va cânta
în suflet
că tu zburai cândva acolo sus
cămașă când aveai
neprihănirea
ce-o poți lua
din pieptul lui Iisus.

25. III. 2008

J'ESSAIE DE T'ENVELOPPER

J'essaie de t'envelopper
de mon âme –
pour ne pas avoir peur
de toi, qui es caché
Je veux être ton veilleur -
pour que le tunnel de lumière
soit ton chemin.

Ne te laisse pas
mener par l'égarement–
il ne t'offre pas une paix parfaite -
tu restes comme un exilé
regardant dans le vide.
La vague de lumière est en toi,
affranchis-la, ne la déroule pas!

Alors un oiseau chantera
dans ton âme
te disant
que tu volais naguère là- haut
quand la pureté était ta chemise
et que tu pouvais la prendre
de la poitrine de Jésus.

AZI CERUL NU-I ALBASTRU

Azi cerul nu-i albastru,
dar am soare-n suflet
numai cât mă gândesc că ești

Nici hainele nu le mai simt pe mine,
nici copacii nu mai sunt triști
Trupul se-nalță și mă mir
că tălpile se mai ating de pământ

Sunt numai trăire, depărtată de gând,
pantofii merg singuri
și eu mă grăbesc să-i ajung
să nu cumva să depășească granița sufletului
și să-și schimbe direcția doar după vânt

Trezește-ți giruieta din creștet
și-ai să m-ajungi de fiecare dată
când plonjez spre tine
ca să fim amândoi într-o barcă
S-ar putea să înceapă furtuna, ține-te bine!

27. III. 2008

AUJOURD'HUI LE CIEL N'EST PAS BLEU

Aujourd'hui le ciel n'est pas bleu,
mais j'ai un soleil dans mon âme
chaque fois que je pense que tu existes.

Je ne sens même plus mes vêtements sur moi,
aucun arbre n'est plus triste
Mon corps se dresse et je m'étonne
que mes talons touchent encore terre.

Seule la vie habite en moi, éloignée de la pensée,
mes souliers marchent tout seuls
et je me hâte de les rattraper
pour ne pas dépasser par inadvertance
la frontière de l'âme
et ne pas changer de direction selon le vent.

Réveille la girouette au sommet de ta tête
et tu me rattraperas chaque fois
que je plongerai vers toi
pour être tous deux dans la même barque
une tempête pourrait se déchaîner, tiens-toi bien!

DĂ-MI MIE SUFLETUL

Dă-mi mie sufletul să-l țin,
nu mă lăsa s-aștept în van –
doar tu ești cerul meu senin
și vin spre tine, uragan

Ca un vârtej ascuns mă vrei,
din fire să nu-mi ies prea mult,
dar eu nu știu să vin spre tine
decât cascadă și tumult

Altfel nici stele nu se-ating
în mersul lor pe-aceeași boltă,
nici soarele nu s-ar roti
și nici albina nu se-oprește
când floarea nu mai e involtă

Dă-mi mie sufletul să-l țin –
iubirea s-o cunoști deplin.

31. III. 2008

DONNE-MOI TON ÂME

Donne-moi ton âme,
ne me laisse pas attendre en vain –
toi seul es mon ciel serein
et je viens vers toi comme l'ouragan

Tu me veux comme un tourbillon caché –
sans que je déborde trop de ma nature,
mais je ne sais venir vers toi
qu'en cascade et tumulte.

Car ni les étoiles ne se touchent
dans leur marche sur la même voûte,
ni le soleil ne tournerait plus
ni l'abeille ne s'arrêterait
quand la fleur ne s'épanouit plus.

Donne moi ton âme pour que je la tienne -
pour que tu connaisses pleinement l'amour.

NU POT SĂ-ȚI SPUN

Nu pot să-ți spun
ce simt acum –
cuvintele mai rău mă-ncurcă –
tot universul intră-n mine
și la picioare mi se culcă

O muzică nebănuită
trezește-n mine glasul tău –
îți simt toată ființa-n voce
cum cântă-ascuns, ca un Orfeu

Aș vrea să mă separ de tine
din spaima că tu o vei face
și-atunci aș prea muri în mine,
aș fi ca golul din ghioace
când marea nu se mai aude
cu foșnetul îndepărtat,
furtuna nu mai saltă valul
cu doru' -aceluia plecat

Mai lasă-mă să mor un pic –
să-ți aud glasul, pic cu pic
cum varsă nemuirea-n mine

Trăirea va rămâne-n cânt –
chiar zilele de sunt puține –
să păstrăm valul în tumult.

1. IV. 2008

JE NE PEUX PAS TE DIRE

Je ne peux pas te dire
ce que je sens maintenant –
les mots ne font que m'en empêcher –
l'univers tout entier entre en moi
et se couche à mes pieds

Ta voix réveille en moi
une musique inouïe –
j'y sens ton âme
chanter en secret comme Orphée.

Je voudrais me séparer de toi
de peur que tu ne le fasses
alors je mourrais en moi,
je serais comme un coquillage vide
quand on n'entend plus la mer
au susurrement éloigné,
la vague ne se lève plus sous la tempête
avec la nostalgie de celui qui est parti.

Laisse-moi mourir encore un peu -
pour entendre peu à peu ta voix
verser l'immortalité en moi.

La vie restera dans ton chant
même si les jours sont courts
Gardons la vague dans le tumulte!

S-AU TREZIT RITMURI COSMICE

S-au trezit ritmuri cosmice
în mine
ce erau adormite de demult
și mă țin trează
cu a lor beție
cu Holderlin de mână
în tumult

Chiar când albastrul cerului
dispare
și cenușiul își apleacă norii,
eu nu mă las cuprinsă
de marasm
și-n suflet liber
îi dau frâu culorii

Ce ar fi lumea
de n-ar fi iubirea?
Nici transparența
nu ne-ar mai desface
din ghemul împietrit
în nemișcare
și-ar fi un vuiet
peste toată firea
cum este-acuma
numai în ghioace

Ce-aș mai fi fost
de nu te regăseam?

Pierdut mi-erai
din nesfârșite vieți
când în același disc
ne învârteam
și cu lumină doar
topeam nămeți

Închide ochii –
în înaltul Cer
e-un punct de echilibru
pentru noi
În tine însuți
îl vei regăsi
drept gaj că
stele-n noi doar nasc
și strălucesc,
nicicând nu pier.

19. III. 2008

DES RYTHMES COSMIQUES SE SONT RÉVEILLÉS EN MOI

Des rythmes cosmiques
qui étaient assoupis
depuis longtemps
se sont réveillés en moi
et j'ai un air rêveur
comme si j'étais tombée
dans une griserie
auprès de Hölderlin
dans mon tumulte.

Même si le bleu du ciel disparaît
et les nuages virent au gris,
je ne me laisse pas envahir
par le marasme
et dans mon âme libre
je ne réfrène pas les couleurs.

Que serait le monde sans amour?
La transparence elle-même
ne nous décollerait plus
de la pelote figée
dans l'inertie
et un mugissement retentirait
dans toute la nature
comme il habite maintenant
seulement les coquillages.

Qu'aurais-je été
si je ne t'avais retrouvé?
Je t'ai perdu
depuis des vies infinies

quand nous avons tournoyé
dans le même disque
et rien qu'avec de la lumière
nous faisons fondre la neige

Ferme les yeux -
au plus haut des cieux,
c'est un point d'équilibre
pour nous
Tu le retrouveras aussi
en toi-même
c'est le gage que des étoiles
naissent et luisent rien qu'en nous,
sans jamais disparaître.

AM VRUT

Am vrut din inimă
să mi te smulg
cum smulgi o floare
fără apărare,
da-n loc să iasă,
floarea s-a-nmulțit
și de mireasmă
a umplut răzoare

Simțirea mea
un arc e peste timp
și peste spațiul
ce nu se supune
dorinței mele
de-a ne regăsi
și într-un punct să poată
să ne-adune

Pe cât îmi pari străin
printre cuvinte,
vijelios când te arunci
în scris,
pe-atât de cunoscut
și tandru-mi pari
când sufletul ți-l sorb
întreg, fierbinte

Tăcerea s-o lăsăm
să ne supună,

subțiri să fim
și împliniți în vis,
peste cuvinte
doar ea e stăpână,
fără sigiliu și fără înscris.

19. III. 2008

J'AI VOULU

J'ai voulu t'arracher
de mon coeur
comme si tu étais une fleur
sans protection,
mais, au lieu d'être enlevée,
la fleur s'est reproduite
et a rempli les parterres
de son parfum.

Mes sentiments forment
une arche sur le temps
et sur l'espace
qui ne se soumet pas
à mon désir
de nous retrouver
pour nous réunir
en un point.

Autant tu me parais étranger
parmi les mots,
impétueux quand
tu écris avec acharnement,
autant tu me parais
familier et tendre
quand je bois ton âme
toute entière et brûlante.

Laissons le silence
nous soumettre,
soyons ténus
et accomplis en rêve -
seul le silence
est maître des mots
sans sceau ni inscription.

DOAMNE, CUM ÎMI TREMURĂ SUFLETUL!

Doamne, cum îmi tremură sufletul! -
suntem ca două semințe
care-ncolțesc
vârându-și aripile
una în alta
de-atâta avânt

Doamne, ninge polen
de Duh Sfânt
peste frunțile noastre
să ne fim unul altuia cuib,
fă-ne din suflete sfori
tot mai albastre

Așa, cățărați
pe sârmele telegrafului Tău
vom deveni transparenți
să-ți poți oglindi chipul de Dumnezeu.

9. III. 2008

MON DIEU, COMME MON ÂME TREMBLE!

Mon Dieu, comme mon âme tremble! –
nous sommes comme deux semences
qui germent
dans leurs ailes
serrées l'une contre l'autre
par un tel élan.

Dieu, fais neiger du pollen
de l'Esprit Saint
sur nos fronts
pour que nous soyons chacun le nid de l'autre!
fais de nos âmes, des fils
toujours plus bleus.

Ainsi, grimpés
sur les fils de Ton télégraphe,
nous deviendrons transparents
pour que Tu puisses refléter en nous
Ton visage divin.

DACĂ NUMAI IUBIREA

Dacă numai iubirea ar fi
să ne legene,
Ar crește spicele
singure-n câmp -
le-ar uda păsări
cu boabe de rouă
rotite de vânt

Dacă numai iubirea
ar fi să ne legene,
pleava ar zbura singură
deasupra spicelor
și-am simți cai
cum se supun bicelor
pe sub veșmânt

Dacă numai iubirea
ți-ar lumina chipul,
nici n-ai mai fi –
ai fi un nor
alb de lumină
printre stihii.

29. III. 2008

SI SEULEMENT L'AMOUR

Si nous n'étions bercés
que par l'amour,
nous ferions pousser les épis
tout seuls dans les champs -
ils seraient arrosés
par les oiseaux
de perles de rosée
portées par le vent.

Si nous n'étions bercés
que par l'amour,
la balle de paille volerait
toute seule par-dessus des épis
et nous sentirions sous nos vêtements
comment les chevaux
se soumettent aux fouets.

Si seulement l'amour
éclairait ton visage,
tu n'existerais plus -
tu serais un nuage
blanc de lumière
parmi les éléments.

AM VĂZUT IAR VULTUR DE LUMINĂ

Am văzut iar vultur de lumină –
și-a vâslit lin aripile
deasupra mea
din Înaltul cel mai înalt
cu miros de smirnă și rășină

Doar cât ai clipi o dată din ochi
și s-a dus,
lăsându-mă mirată,
furată de vise,
întrebându-mă
fără să aflu
de ce primesc semnul acesta ceresc,
deși nu sunt o preoteasă din templu

Poate sunt Penelopa fără să știu
și-n vultur s-ascunde,
de-o veșnicie, Ulyse?...

9. III. 2008

DE NOUVEAU J'AI VU UN AIGLE DE LUMIÈRE

De nouveau j'ai vu un aigle de lumière -
il a plané doucement de ses ailes
au-dessus de moi
du plus haut des Cieux
aux odeurs de myrte et de résine.

En un clin d'oeil
il a disparu,
me laissant étonnée,
ravie par des rêves,
m'interrogeant
sans savoir
pourquoi je reçois ce signe céleste
bien que je ne sois pas prêtresse d'un temple

Peut-être suis-je Pénélope
sans le savoir
et dans l'aigle se cache
depuis une éternité, Ulysse?...

DE CÂND ȚI-AI FĂCUT CUIB DE LUMINĂ

De când ți-ai făcut cuib de lumină
în pieptul meu
și mi-ai furat ochii
lăsându-mă
să văd prin ochii tăi,
nu mai știu cine sunt –
mi-am deschis cerurile
până sus de tot
la Dumnezeu

Acolo
te-aștept mirată
de șovăiala pașilor tăi
spre Înalt
Fii avânt!
Lasă-ți sufletul să tresalte
când și eu tresalt.

9. III. 2008

DEPUIS QUE TU AS FAIT TON NID DE LUMIÈRE

Depuis que tu as fait ton nid de lumière
dans mon coeur
et que tu as volé mes yeux
me laissant
voir par les tiens,
je ne sais plus qui je suis -
j'ai ouvert mes cieux
jusqu'au plus haut
tout près de Dieu

C'est là
que je t'attends étonnée
par tes pas hésitants
vers les Hauteurs
Sois élan!
Laisse ton âme tressaillir
quand je tressaille aussi!

CREȘTETUL MI S-A GOLIT DE GÂNDURI

Creștetul mi s-a golit de gânduri –
sunt doar o lumină
doar avânt -
port numai veșmântul de iubire
și sunt legănare de pământ

Tălpile-mi le reazem
doar de nori
și-aburesc ca ochii de iubire
Las și-o lacrimă
să se usuce-n unghii,
trupu-mi să se-amestece
mai bine-n fire

Ce-ar mai trebui să vină-n fugă
ca să fie gestul meu rotund?...
Îmi șoptește Tatăl la ureche:
ieși din haina asta de pământ.

9. III. 2008

MON CRÂNE EST VIDE DE PENSÉES

Mon crâne est vide de pensées -
je ne suis que lumière
je ne suis qu'élan -
je ne porte que le vêtement d'amour
et je ne suis que le berceau de la terre.

Je ne pose mes pieds
que sur les nuages
et ils recouvrent d'un voile comme les yeux
de l'amour
Je laisse aussi une larme
sécher sous mes ongles,
pour que mon corps s'unisse mieux
à la nature.

Que devrait-il advenir en toute hâte
pour que mon geste soit parfait?...
Dieu me chuchote à l'oreille:
quitte ton vêtement de glaise!

NU MAI VREAU SĂ ȘTIU CÂT ESTE ORA

Nu mai vreau
să știu cât este ora -
ceasul s-a oprit la fără cinci
E de iele?
De lumină-i hora?
Am rupt zece rânduri de opinci!

Sunt o ardere de foc nestins –
caier albăstrui și suitor –
și mă mistuie un dor aprins
de-a mă arde-n caier, ca fuior.

9. III. 2008

JE NE VEUX PLUS SAVOIR L' HEURE QU'IL EST

Je ne veux plus savoir
l'heure qu' il est -
la montre s'est arrêtée
à moins cinq
C'est la ronde des méchantes fées?...
C'est la ronde de lumière?...
J'ai usé dix paires de chaussures!

Je suis un feu qui brûle inextinguiblement -
quenouille bleutée qui monte sans cesse -
et je suis dévorée par une vive nostalgie
d'être une torche telle la filasse, dans la
quenouille.

NU VREAU SĂ ȘTIU

Nu vreau să știu cum îți arată chipul –
te-am cuprins cu mintea de lumină
și-am simțit căldura lui Iisus
cum curgea pe fruntea mea de tină

Sunt numai un vis –
lumea se tot pierde-n jurul meu
Nici nu vreau aproape să îmi fii,
stai departe
ca să-mi fii ecou.

9. III. 2008

JE NE VEUX PAS SAVOIR

Je ne veux pas savoir comment est ton visage -
je t'ai enveloppé avec l'esprit de lumière
et j'ai senti la chaleur de Jésus
se répandre sur mon front de glaise.

Je ne suis que rêve -
le monde disparaît autour de moi
Je ne voudrais pas t'avoir auprès de moi,
reste au loin
pour être mon écho.

A VENIT PRIMĂVARA, DRAGULE

A venit primăvara, dragule,
uite, sufletele noastre au înverzit,
păsările ne zboară direct în suflet
și nici nu știu
că la sânul nostru s-au culcușit

Aduc paiele unul câte unul –
văzduhul se-nmoaie pe aripile lor
și are gingășia privirii tale
când o șerpuiești peste trupul meu,
tolănit la soare-n pridvor

Să luăm o lecție de viață de la rândunici –
cum lipesc grăunțe de pământ
cu picăturile proaspete de rouă!

Câte săptămâni de iubire ne-ar trebui
ca să ne iasă din suflete
puii golași ca din ouă?
Hai să-nvățăm să iubim
cu ardoarea stihiiilor,
mugurii să ne plesnească-n priviri
cu puterea ne-nțeleasă a viilor!

Și, Doamne, cum se îmbrățișează
Cerul cu Pământul în noi!
Aerul parcă ne leagă
și ne dă puterea-ncolțirii în mers,

povestea lui Adam și a Evei
singură sub pași ni se deapănă

Așa că în seara asta la cină,
ne vom hrăni doar cu iubire:
tu vei fi cerul
iar eu, pământul
Vom arunca orice vâl de peste fire –
să vedem cum se trezește
floarea sufletului
și cum e adormită
de zefire.

11. III. 2008

LE PRINTEMPS EST ARRIVÉ, MON BIEN-AIMÉ

Le printemps est arrivé, mon bien-aimé,
regarde, nos âmes ont reverdi,
les oiseaux volent directement dans nos coeurs
sans savoir qu'ils ont fait leur nid
dans notre sein.

Ils apportent de petits brins de paille-
l'air suave sur leurs ailes,
prend la tendresse de ton regard
qui serpente sur mon corps
étendu au soleil sur la terrasse.

Prenons une leçon de vie des hirondelles! -
comme elles assemblent de petites boules de
glaise
aux fraîches gouttes de rosée!

Combien de semaines d'amour faudrait-il
pour sortir de nos âmes
des poussins sans duvet comme ceux des oeufs?
Apprenons à aimer
avec l'ardeur des éléments en furie -
pour que s'ouvrent les bourgeons dans nos yeux
avec la vigueur inconnue des vignes!

Mon Dieu, comme le Ciel et la Terre
s'embrassent en nous!
c'est comme si l'air nous berce

et nous donne le pouvoir de germer durant notre
marche,
l'histoire d'Adam et Eve se déroule seule
sous nos pas.

C'est pourquoi ce soir, au dîner
nous ne nous nourrirons que d'amour:
Tu seras le Ciel
et moi, la Terre.
Nous ôterons chaque voile de la nature -
pour voir se réveiller
la fleur de l'âme
et comme elle est assoupie
par des zéphyr.

DOAR NOI ȘI CERUL

Spre seară -
când firea toată se lasă pătrunsă
de somnu-ncolțirii,
când zodiile se-amestecă
și se strecoară
în tainele firii –
să inventăm o planetă albastră
și s-o lăsăm la-ntâmplare
s-o poarte zefirii

Ne vom roti
în depărtările vaste
ca doi sateliți plutitori
pe destinele noastre,
apoi ne vom întoarce
proaspeți și roditori
și nimeni nu va ști
de unde avem
nebănuita sclipire din ochi

Doar noi și Cerul.

11. III. 2008

NOUS SEULS ET LE CIEL

Vers le soir -
quand toute la nature se laisse pénétrer
par le sommeil de la germination,
quand les constellations
s'unissent et glissent
dans les mystères de la nature -
inventons une planète bleue
laissons-la au hasard
portée par les zéphyrs.

Nous roulerons
vers les vastes lointains
comme deux satellites flottants
au-dessus de nos destins,
ensuite nous reviendrons
rajeunis et féconds
et personne ne saura
d'où nous possédons
cet éclat inattendu de nos yeux.

Nous seuls et le Ciel.

CÂND TE CULCI

Nu strânge-n brațe perna
când te culci,
cuprins te lasă-n
starea mea de dor!
Fior în noapte-ai să devii
și rugă Cerului –
în somn
să poți să intri ca-ntr-un templu
în care totu-i luminos, ușor

Să te desprinzi de trup
ca să m-ajungi
în somnul meu
și să cuprindem între brațe
Cerul
până ce zorii s-au ivit,
plutind pe fulgi
pierduți în zbor înalt
rotit.

25. III. 2008

QUAND TU TE COUCHES

Quand tu te couches,
n'enlace pas l'oreiller!
Pénètre dans
mon état nostalgique,
Deviens dans ton sommeil
frémissement nocturne
et prière au Ciel -
pour entrer dans ton temple
où tout est éclairé et doux.

Sépare-toi de ton corps
et rattrape-moi
dans mon sommeil,
nous embrasserons tous deux le Ciel
jusqu'à l'aube
flottant sur des plumes,
égarés en altitude
dans un vol en spirale.

AM ÎNCEPUT SĂ INTRU ÎN VARĂ

Am început să intru în vară
de când îți simt inima în mine pulsând
Am visat că eram un lan de seară
și că tu mă secerai noapți la rând

Mâinile erau doi snopi de lumină
și le țineam ridicate spre Cer,
ochii erau întunericul cel mai deplin
pentru visele care nu pier

Trupul era tot un rug aprins
și se balansa între somn și avânt,
gândurile se pierdeau deasupra noastră,
iar sufletul încerca să se lase învins

Ne-am pierdut într-o explozie solară
și am uitat de Pământ.

12. III. 2008

J'AI COMMENCÉ A ENTRER EN ÉTÉ

J'ai commencé à entrer en été
depuis que je sens ton coeur palpiter dans le mien
J'ai rêvé que j'étais dans un champ de seigle
et que tu me moissonnais chaque nuit.

Mes mains étaient deux gerbes de lumière
et je les tenais levées vers le Ciel,
mes yeux étaient l'obscurité la plus profonde
pour les rêves qui ne disparaissent pas.

Mon corps tout entier était un bûcher allumé
et il balançait entre sommeil et élan,
mes pensées s'égarèrent au-dessus de nous
et mon âme voulait être vaincue.

Nous nous sommes perdus dans un éclat solaire
et nous avons oublié la Terre.

MĂ SIMT DEJA ÎN TOAMNĂ

Mă simt deja în toamnă
când nu te simt aproape
și frunzele desprinse
plutesc năuce-n aer,
fuiorul se desprinde,
nu mai rămâne-n caier
și nu mai sunt o torță
ce arde pentru tine

Mai urcă-te o dată
pe Muntele Sinai
să te pătrundă jarul,
să fii una cu mine

Și iarna-mi face semne,
ba chiar îmi dă binețe,
crede c-a venit timpul
de tot să mă înghețe

Mai suie-te o dată
pe Muntele Horeb,
căldura nemuririi
să te cuprindă-ntreg -
să poți să mă înfășuri
cu vâlul tău aprins
și chipul să îmi fie
doar cu iubire nins.

13. III. 2008

JE ME SENS DÉJÀ EN AUTOMNE

Je me sens déjà en automne
quand tu n'es pas auprès de moi
et les feuilles tombées
flottent égarées en l'air,
la filasse se défait,
elle ne reste plus sur la quenouille
et je ne suis plus une torche
qui brûle pour toi.

Monte encore une fois
sur le Mont Sinai
pour te pénétrer de la braise
et te fondre en moi.

L'hiver aussi me fait signe,
d'ailleurs il me salue,
croyant qu'il est temps
de me geler complètement.

Monte encore une fois
sur le Mont Horeb,
pour que la chaleur de l'immortalité
t'embrasse tout entier -
et que tu puisses m'envelopper
de ton voile allumé,
afin que mon visage ne soit enneigé
que par l'amour.

CÂTE VĂMI DE ISPITE?

Câte vămi de ispite
mai ai de trecut
pân' la bolta tivită
cu Inceput?

Întoarce-te-n copilăria
sufletului –
acolo vei găsi vecia
Cuvântului
pe care-L îmbrățișai în joacă
fără să știi
că-ți era tată și mamă
din vecii

Dar Îl iubeai
cum iubeai cerul
cu sufletul mereu deschis
și Îl amestecai cu lutul
în care trupul ți-era scris

Eu voi fi îngerul de pază
la poarta răbdării
Am s-aștept să-ți desfereci
trupul încordat
privind spre Cer
drept și curat

Atunci orice-ntrebare

se va topi în ocean
să poți primeni
cerul tău mic, de alean

Lasă-L să treacă prin tine
ca o sabie nestinsă, de foc –
să fii fuior pentru rugul văzduhului
în durere și joc

Numai așa
muzică vei putea să devii,
cuvintele să se legene-n
crâmpie de melodii

Lasă-te pătruns
de poezia pământului
și-mpreun-o cu cerul
în harul cuvântului.

25. III. 2008

COMBIEN DE DOUANES DE TENTATIONS?

Combien de douanes de tentations
as-tu encore à passer
jusqu'à la voûte bordée
du Début?

Remonte dans l'enfance de ton âme -
c'est là que tu trouveras l'éternité du Mot
que tu embrassais par jeu
sans savoir qu'Il était ta mère et ton père
depuis l'éternité.

Car tu L'aimais
comme tu aimais le Ciel
de ton âme toujours bien disposée
et tu Le mélangeais à la terre
dans laquelle ton corps était inscrit.

Je serai ton ange de garde
à la porte de la patience,
J'attendrai que tu délivres
ton corps raidi
regardant vers le Ciel
sans plus d'entrave.

Alors toutes les questions
fondront dans l'océan
pour que tu nettoies
ton petit ciel du chagrin.

Laisse-Le te pénétrer
telle une épée inextinguible de feu -
pour devenir filasse du bûcher céleste
dans le jeu et la douleur.

Ce n'est qu'ainsi que tu pourras
devenir musique,
les mots se berceront
en fragments de mélodies.

Laisse-toi pénétrer
par la poésie terrestre
et unis-la au ciel
dans la grâce du Mot.

CINE LEAGĂ ȘI DEZLEAGĂ ZODIILE?

Aripile cocorilor
au amorțit
de când pe ele nu m-am mai suit
Cine leagă și dezleagă
zodiile?
Cine înalță și coboară
frânghiile?
Ieri
zburam pe o planetă albastră,
azi
nici corăbiile n-au mai plutit
Îngerii au plecat înspăimântați
de necredința noastră

Nu-i nimeni de vină,
doar starea de spirit
alunecând în derivă
arcuindu-se-n furtună
ca un val
Totul pare crispat în univers,
deși se aude un râu
ce curge-n aval

Mă voi arcui în mine
și voi simți
cum se ating iar
geană cu geană, zorii
Uite, prin fereastra deschisă, au intrat
ca un vânt în trombă, cocorii. 13. III. 2008

QUI FAIT ET DÉFAIT LES SIGNES ZODIACAUX?

Des grues cendrées
ont les ailes engourdies
depuis que je ne m'en suis plus servi.

Qui fait et défait
les signes zodiacaux?..
Qui fait monter et descendre
les ficelles?..

Hier
je volais au-dessus d' une planète bleue,
aujourd'hui
les navires ne flottent même plus,
les anges sont partis, effrayés
par notre infidélité.

Personne n'est coupable,
si ce n'est l'état d'esprit
glissant à la dérive,
ondulant dans l'orage
comme une vague.

Tout est crispé dans l'univers,
même si l'on entend une rivière
couler en aval.

Je me pencherai en moi-même
et je sentirai encore
les premiers rayons de l'aube
se toucher
cil contre cil.

Regarde, par la fenêtre ouverte, sont entrées
comme un vent en trombe, les grues cendrées.

ȘI TOTUȘI, IUBIREA MEA

De-ai ști cât sufăr!
Și totuși, iubirea mea
neîmplinită –
pe cât de neașteptată
pe atât de năprasnică –
e un mic fapt divers,
neobservat nici de
îngerii tipografi la Cartea Vieții
Ei au înainte vedere
și știu că totul e trecător,
așa cum totul se naște din nou

Și totuși, eram înțeleapta
care pleda pentru dragoste
și acum mă simt
alungindu-mă
ca un fir
care se deșiră
pierzându-se în neant
Cea pe care o vezi
nu sunt eu,
e doar un contur
care- mi imită gesturile,
pe care nu le recunosc
când privesc înapoi

Și când te gândești că
eram atât de minunați amândoi!
De la ce trambulină să sar
când m-adulmecă gândul tâlhar?... 13. III. 2008

ET POURTANT, MON AMOUR

Si tu savais comme je souffre!
Et pourtant, mon amour
inaccompli -
tout aussi inattendu que passionné -
est un petit fait divers,
que les anges typographes au Livre de la Vie
n'ont pas observé.
Ils ont la clairvoyance
et ils savent que tout est passager,
et que tout naît de nouveau.

Et pourtant, c'était moi l'avisée
qui plaidait pour l'amour
et maintenant je me sens
m'étirer comme un fil
qui se déchire,
qui s'égare dans le néant.
Celle que tu vois,
ce n'est pas moi,
ce n'est que ma silhouette
qui imite mes gestes
que je ne reconnais pas
quand je regarde en arrière.
Et quand tu penses
à quel point nous étions merveilleux tous les
deux!
De quel tremplin puis-je sauter
quand je pressens ta pensée brigande?...

AZI A FOST CERUL MAI ÎNNORAT

Azi a fost cerul mai înnorat,
fără milă a coborât peste noi
și-un vânt aspru
ne-a măturat sufletele cu totul,
așa că nu te-acuz chiar dacă
orice urmă de iubire ți-ai risipit

Luna apare albă și rece,
ca o stafie trece vântul serii prin noi
și-atunci te pierzi
ca-ntr-un haos
Degetele mele
îți șterg mirate fruntea umedă
și totul trece.

14. III. 2008

AUJOURD'HUI LE CIEL A ÉTÉ PLUS GRIS

Aujourd'hui le ciel a été plus gris -
il est descendu sur nous sans pitié
et un vent vif a balayé
entièrement nos âmes,
c'est pourquoi je ne t'accuse pas,
même si tu as dissipé toute trace d'amour.

La lune apparaît blanche et froide,
le vent passe comme un fantôme à travers nous
et alors tu t'égares
comme dans un chaos.
Mes doigts étonnés
essuient ton front humide
et tout passe.

NICI EU NU ȘTIU

Degeaba îmi spui să joc totul
pe o singură carte –
nici eu nu știu
când iubirea e
prea aproape
sau prea departe
Sunt ca un arbore
cu creanga retezată-n
primăvară
când seva mustește-n
căpșorul lăstarului
tocmai din rană

Dragostea noastră era
atât de rară -
ca o floare crescută
pe stâncă –
lângă prăpastia
cea mai adâncă

Ca un vârtej
am înaintat
unul spre altul,
am zburat
după înalta frecvență
a undelor
și ne-am trezit
ca un arbore

cu crengile împletite
în ghirlande de sărbătoare

Florile ni s-au mutat
în ochi,
am mutat primăvara
în iarnă,
n-am mai așteptat
vântul lui marte
zăpada s-o cearnă

Și ce bine era
să stăm așa,
cocoțați în cârca lui Dumnezeu!
Tu-mi erai
și copil, și iubit, și tată, și zeu

Oare Dumnezeu s-o fi supărat
că nu-l mai băgam
deloc în seamă,
de te-ai repezit
ca vântul turbat
și-ai răvășit
poiana pregătită pentru dragoste?...

Ce proști eram! –
nici nu știam
că nu suntem singuri:
El, marele El,
neobosit ne învârtea
steaua din frunte
și nu vedeam

puntea îngustă
pe care trebuia
să trecem spre Înalt

Tu ai făcut în gol
un salt
zicând că viața nu e poezie
și eu am alunecat
după tine
să-ți oblojesc rănilile
Acum
ce-am mai putea face?
Cum ar putea oare arăta
un gest fatal?

Vrei să-mi fii trambulină
pentru saltul mortal?

14. III. 2008

JE NE SAIS PAS MOI NON PLUS

Tu me dis en vain
que je brûle ma dernière cartouche -
je ne sais pas moi non plus,
quand l'amour est
trop proche
ou trop loin.

Je suis comme un arbre
à la branche coupée
au printemps
quand la sève suinte
justement de cette blessure
au sommet du rejeton.

Notre amour était
tellement rare -
comme une fleur
poussée sur une roche
près de l'abîme
le plus profond.

Comme dans une trombe
nous avons avancé
l'un vers l'autre
nous avons volé sur des ondes
de haute fréquence
et nous nous sommes réveillés
comme un arbre
les branches entrelacées

en guirlandes de fête.

Les fleurs ont déménagé
dans nos yeux
nous avons muté
le printemps en hiver -
sans plus attendre
le vent de mars
pour tamiser la neige.

Comme nous étions bien
en restant ainsi,
perchés sur le dos de Dieu!
Tu étais tout à la fois mon enfant,
mon bien-aimé, mon père, mon Dieu.

Peut-être Dieu s'est-Il fâché,
parce que nous ne L'observions point
d'autant que tu t'es précipité
comme le vent enragé
et as bouleversé la clairière
préparée pour l'amour?...

Comme nous étions sots! -
nous, nous ne savions pas
que nous n'étions pas seuls:
Lui, dans Sa grandeur
faisait tourner infatigablement
l'étoile de nos fronts
et nous ne voyions pas
le pont étroit
qu'il nous faudrait traverser

pour passer vers le Haut.

Tu t'es précipité dans le vide
croyant que la vie n'est pas poésie.
J'ai glissé auprès de toi
pour soigner tes blessures.
Que pourrions-nous faire maintenant?...
A quoi ressemblerait un geste fatal?
Veux-tu être mon tremplin pour le saut mortel?...

AZI ÎMI PLÂNGE DUMNEZEU ÎN PALMĂ

Azi îmi plânge Dumnezeu
în palmă
lacrima ce am pierdut-o ieri –
schimbu-ntre iubire și sudalmă
e-ascuns în prefaceri ce nu pier

De aceea
sunt contemplativă
și privesc doar dincolo de zid
Te cuprind în mreaja de iubire,
chiar de chipu-ți este mai placid

Cine îmi coboară-n mine
boarea
ce se pierde în al meu veșmânt?
Doar o clipă mă întreb –
culoarea
printre gene doar o văd –
sunt cânt
și răsună-n mine
toată zarea.

14. III. 2008

AUJOURD'HUI DIEU PLEURE DANS MA PAUME

Aujourd'hui Dieu verse
dans ma paume
la larme que j'ai perdue hier -
l'échange entre amour et injure est caché
dans des changements qui ne périssent pas.

C'est pourquoi
je suis contemplative
et je ne regarde qu'au-delà du mur.
Je t'embrasse pour t'ensorceler,
même si ton visage est plus placide

Qui descend en moi
la brise
qui se perd dans mon vêtement?
Je ne me le demande qu'un instant -
la couleur,
je ne la vois qu'à travers mes cils -
je suis chanson
et le lointain
retentit en moi.

RĂSTĂLMĂCIND ADORMITELE-MI ZODII

Te-am simțit iar
răstălmăcind
adormitele-mi zodii
E-aceeași roată-a iubirii,
dar mă simt aruncată
din cerul cel mai înalt
și predată zidirii

Dar niciodată
târziul nu-i prea târziu,
nu, niciodată
nu ne vom pierde
unul de altul –
zarea e liberă
pentru cei ce-s sortiți
să se-mprejuie
Tu soarbe cu tărie, Înaltul,
fii visul meu
pentru cealaltă lume –
visul meu cel mai viu –
și-atunci am să cred
că și lumea asta
e tot o mimune.

15. III. 2008

DÉNATURANT MES SIGNES ZODIACAUX ASSOUPIS

Je T'ai senti de nouveau
dénaturant
mes signes zodiacaux assoupis.
C'est la même roue de l'amour,
mais je me sens rejetée
du plus haut du ciel
et enfermée dans une muraille.

Mais quand il est tard
il n'est jamais trop tard,
non, jamais
nous ne nous perdrons pas
l'un l'autre -
l'horizon est libre
pour ceux destinés
à s'envelopper.

Respire profondément le Très Haut,
sois mon rêve
pour l'autre monde -
mon rêve le plus vif -
et alors je croirai
que ce monde aussi
est une merveille.

ROUĂ DE LACRIMI

De dimineată
rouă de lacrimi între gene
strivesc -
mă simt aruncată-n afară
din mine
și-aș vrea
în ascunsele ape să mă topesc

Ah, noi știm atât de puțin
despre primordii,
în timp ce ele se joacă
cu destinele noastre
De ce nu putem
să păstrăm neatînse în noi
zările-albastre?...
De ce apar nori fumurii
să ne-nece-n șuvoi,
să nu mai pătrundem
adâncile taine
până în miezul cel mai aprins
doar prin noi?...

Să-ți vorbesc despre vârste –
rotite mistere-ale facerii,
mai proaspete
cu cât mai mult
rotirile-și numără?

Nu poți da

frâu liber desfacerii
cât miezul luminii
e încă aprins,
doar dacă
îți place să fii
înainte de luptă, învins.

15. III. 2008

ROSÉE DE LARMES

Dès le matin
j'écrase entre mes cils
une rosée de larmes.
Je me sens rejetée
hors de moi
et je voudrais
me fondre
dans les eaux cachées.

Ah, on sait si peu
sur les constellations
alors qu'elles
jouent avec nos destinées!
Pourquoi ne peut-on garder,
intacts en nous, les bleus horizons?..
Pourquoi les nuages gris
apparaissent-ils
pour nous noyer en torrent,
et nous empêchent-ils de pénétrer
les profonds mystères
jusqu'en leur coeur le plus vif
juste par nos propres forces ?...

Si je te parlais des âges -
ces mystères en spirale de la genèse?
Plus le nombre des spirales augmente,
plus elles sont récentes.

Tu ne peux pas laisser

libre cours à l'univers
quand le coeur de la lumière
est encore flambant,
seulement s'il te plaît d'être
avant la lutte, vaincu.

PLÂNG APELE ÎN MINE

Plâng apele în mine
de o vreme
și vântul nu mai vine
ca o briză –
mă simt din nou
intrată într-o noapte
ascunsă în răceala de banchiză

Oceanul infinit
se împietrește –
nu-și mai rotește
stelele în mine,
nici nu mai știu
cum este
când mi-e bine
și floarea din obraji
se ofilește

O licărire-abia
de se mai vede
în ochii mei,
doar când privesc
în zare,
steaua din frunte
nu se mai rotește

Trezește-o tu! –
să fiu furtună-n mare.

22. III. 2008

LES EAUX SE PLAIGNENT EN MOI

Les eaux se plaignent en moi
depuis un certain temps
et le vent ne vient plus
comme une brise -
je me sens de nouveau
entrer dans une nuit
cachée dans le froid de la banquise.

L'océan infini
se durcit comme la pierre -
il ne tourne plus
ses étoiles en moi,
je ne sais plus
ce que c'est
qu'être heureuse
et la fleur de mes joues
s'est fanée.

C'est à peine si l'on voit
une lueur
dans mes yeux -
juste lorsque je regarde
vers le lointain -
l'étoile de mon front
ne tourne plus

Réveille – la! -
pour que je devienne
tempête en mer.

AZI AU ZBURAT MAI MULTE PĂSĂRI

Azi au zburat mai multe păsări
în grădină
și-n clipă m-am pătruns
de zborul lor
ce se rotea în mine
ca în ape
când vântul le rotește-ncetișor

Culoarea lor
mi-a luminat privirea
și mi-a mutat-o-n
trupul lor zburând
Amețitor se mișcă-n ele
firea
când lin plutește-n cer
seninul gând

Înalta pace-a gândului
de azi
pe aripile lor te poate-ajunge
și numai zbor în suflet
vreau să ai

Când nori apar, vin păsări să-i alunge.

22. III. 2008

AUJOURD'HUI PLUSIEURS OISEAUX ONT VOLÉ

Aujourd'hui plusieurs oiseaux ont volé
dans mon jardin
et en un instant je me suis pénétrée
de leur vol
qui tournait en rond en moi
comme dans les eaux
quand le vent les fait tourner doucement.

Leur couleur
a éclairé mon regard
et l'a muté
dans leurs corps en vol.
La nature s'y meut
enivrante
quand flotte dans le ciel
la pensée sereine.

La haute paix de la pensée
d'aujourd'hui
peut te rattraper sur leurs ailes
et je veux que tu n' aies
que le vol
dans ton âme.

Quand des nuages apparaissent
les oiseaux viennent pour les chasser.

STIHIILE ȘI-AU PUS ZĂVOR ÎN MINE

Stihiile și-au pus zăvor
în mine
și-așteaptă doar un semn
să le slobozi
Poate-mi trimiți o geană
de lumină
să simt iar marea
adormită-n undă

Și pescărușii, poate,-au dispărut –
nici în adâncuri
nu se mai cufundă,
nici în înalt
destinul nu-și rotesc

Nori negri
nemișcați deasupra mea
o altfel de furtună prevestesc.

23. III. 2008

LES ÉLÉMENTS SE SONT VERROUILLÉS EN MOI

Les éléments se sont verrouillés
en moi
et ils n'attendent qu'un signe
pour les libérer.
Peut-être m'enverras-tu,
un cil de lumière
pour que je sente de nouveau
la mer assoupie dans l'onde.

Les goélands auront eux aussi disparus -
ils ne plongent plus
dans les profondeurs,
ni vers le haut
ils ne déroulent plus leur destin.

De noirs nuages,
immobiles au-dessus de moi
prédisent un orage
d'une autre nature.

NU-I CEARTA GÂNDUL NOSTRU CEL MAI NOU

Nu-i cearta gândul nostru
cel mai nou,
dar s-o lăsăm departe
ca ecou
al gândurilor bune și tăcute
De n-am mai spune
vrute și nevrute,
muștarul să ne sară din nimic,
cum ne-am mai împăca
după furtună
când ochii noștri
fulgeră și tună?...

Hai, învelește-mă
numai cu cerul! –
să pot să fiu
un rug aprins
numai de tine-n
noapte stins.

25. III. 2008

**IL N'Y A PAS DE QUERELLE DANS NOTRE
PENSÉE LA PLUS NOUVELLE**

Il n'y a pas de querelle
dans notre pensée la plus nouvelle,
donc, laissons-la de côté
comme écho
aux pensées bonnes et silencieuses.
Si l'on cessait de parler
à tort et à travers,
la moutarde ne nous monterait plus au nez,
on ferait la paix
après l'orage
alors que nos yeux
jettent feu et flamme.

Viens, enveloppe-moi
uniquement de ciel! -
pour pouvoir être
un bûcher allumé
seulement par toi
éteint la nuit.

MI-A APĂRUT AZI UN BĂRBAT ÎN CALE

Mi-a apărut azi
un bărbat în cale
și-avea un nu știu ce
în mersul lui tihnit
că inima-mi bătea
mereu mai tare
și pentru-o clipă-n
ochi mi te-ai ivit

L-am urmărit din poartă
cu privirea
cum se pierdea
plecând în drumul lui
și mă-ntrebam
de ce mă pierd cu firea
de parc-aș fi rămas
a nimănu

O clipă și-antors fața
către mine
și m-a privit cu ochii lui rotunzi -
poate-a simțit și el ceva din tine,
ceva ce numai mie nu-mi ascunzi
Te mângâie acum altă femeie
ce-ncearcă rostul firii să-ți pătrundă,
dar ai rămas al meu –
divina cheie doar eu știu
s-o trimit plutind pe-o undă.

22. III. 2008

AUJOURD'HUI EST APPARU UN HOMME SUR MON CHEMIN

Aujourd'hui est apparu
un homme sur mon chemin
et il avait un je ne sais quoi
dans sa marche tranquille
si bien que mon coeur battait
toujours plus fort
et, pour un instant,
c'est toi qui es apparu dans mes yeux.

De ma porte je l'ai suivi des yeux
comme il s'éloignait
pour marcher sur son chemin
et je me demandais pourquoi
je me sentais seule
comme si je n'appartenais à personne.

Un moment, il a tourné son visage
vers moi
et il m'a regardé de ses yeux ronds -
lui aussi a senti peut-être, quelque chose de toi,
quelque chose qui juste pour moi
n'est pas caché.
Une autre femme te caresse maintenant
qui essaie de pénétrer ta nature,
mais tu es resté à moi -
il n'y a que moi qui sache
t'envoyer la divine clef sur l'onde.

DEGEABA M-ASCUND DUPĂ VISE

Degeaba m-ascund
după vise
când adevăru-i prea crud
Îmi spun c-ai plecat
ca Ulyse
să-ți faci din corabie, scut

Și timpu'-l urzesc
într-o pânză
pe care nu știu
să o țes -
păianjeni mă-ntâmpină-n ușă
căci ei sunt mai harnici
la dres

Eu plec
și, când vin,
pânza-i gata,
pot chiar să mă și învelesc
și nici nu-ți mai scriu
vreo scrisoare
și filele se isprăvesc

Cât cerul iubirea de mare!
cum oare-a-ncăput într-un plic?

Și mergem pe-alt drum fiecare,
deja împletesc un ilic.

22. III. 2008

JE ME CACHE EN VAIN DERRIÈRE LES RÊVES

Je me cache en vain
derrière les rêves
quand la vérité est trop cruelle.
Je me dis que tu es parti comme Ulysse
faire de ton vaisseau une targe.

Et j'ourdis le temps
dans une toile
que je ne sais plus
tisser -
des araignées m'accueillent à la porte
car elles sont plus actives
pour la réparer.

Je pars
et quand je reviens,
la toile est finie,
je peux même m'en envelopper
mais je ne t'écris plus aucune lettre -
les feuilles aussi sont terminées.

Quel amour grand jusqu'au ciel!
Comment donc a-t-il tenu dans un pli?

Chacun emprunte un autre chemin:
je tricote déjà un gilet.

DE CÂND NU-MI MAI RĂSPUNZI LA SCRISORI

De când nu-mi mai răspunzi
la scrisori
am devenit meditativă și gravă
și-abia zâmbesc uneori

Vorbesc cu tine în gând –
dac-ai ști! –
de-atâtea ori:
îți dau sfaturi
cum să te descurci
de unul singur
ca să nu te pierzi de tine
când îi vezi pe toți împrejur

Cum să te rotești în tine
mereu mai sus -
sufletul să-l ai
ocrotit de Domnul Iisus

Cum să te urci
și să cobori în tine
ca pe o scară
ca s-o-ntâlnești în drumul tău
pe Maica Fecioară
□i să-i ocrotești smerita lumină
cu sufletul tău,
În brațe să-I cazi
doar lui Dumnezeu.

25. III. 2008

DEPUIS QUE TU NE RÉPONDS PLUS A MES LETTRES

Depuis que tu ne réponds plus
à mes lettres,
je suis devenue méditative et grave
et c'est à peine si je souris parfois.

Je parle avec toi en pensée -
si tu savais! -
tant de fois:
je te donne des conseils:
comment te débrouiller
tout seul
pour ne pas t'égarer de toi-même
quand tous les autres t'entourent.

Comment tourbillonner en toi
toujours plus haut -
pour que ton âme soit sous la protection
de Jésus Christ.

Comment monter et
descendre en toi
comme dans un escalier
pour rencontrer sur ton chemin
la Sainte Vierge,
pour que tu protèges Sa lumière sainte
de ton âme
et que tu ne tombes
que dans les bras de Dieu.

AM CĂZUT DIN CER

Am căzut din Cer, iubitul meu,
și-acum am sufletul mic și strivit,
nu se mai joacă de-a prinsa cu Dumnezeu

Nu știu cum să fac să-mi revin,
vino la mine din depărtare câte puțin
Ca apa, picătură cu picătură –
să ajungă sufletul tău răsură
Trimite-ți lumina în boabe de rouă
să te pot cunoaște în haina cea nouă

Devino arc peste cer
să poți să-mi cuprinzi inima
Nu te-nfiora dintr-o dată –
iubirile doar adunate nu pier
Iubirea de ieri cu cea de mâine
vor fi ca o rotundă pâine
pentru iubirea de azi

Ia seama bine, să nu cazi
înainte de a-mi desface baierile sufletului –
numai în suflet ochii tăi calzi
fac de petrecanie urâtului –
să fim iar 'nalți și proaspeți
ca niște brazi.

27. III. 2008

JE SUIS TOMBÉE DU CIEL

Je suis tombée du ciel, mon bien-aimé,
et maintenant
mon âme est petite et meurtrie,
elle ne joue pas
à cache-cache avec Dieu.

Je ne sais pas comment faire pour me rétablir,
viens chez moi petit à petit depuis le lointain
Comme l'eau qui, goutte à goutte -
transforme ton âme en églantine.
Envoie ta lumière dans les gouttes de rosées
pour que je puisse te reconnaître dans ton
vêtement neuf.

Deviens arc -en- ciel
pour pouvoir envelopper mon cœur.
Ne frémis pas d'un seul coup -
seules les amours réunies ne périssent pas
L'amour d'hier avec celui de demain
seront comme un pain rond
pour l'amour d'aujourd'hui.

Prends bien garde de ne pas tomber
avant que j'aie le cœur déchiré! -
dans mon âme seulement
tes yeux chauds chassent le spleen -
pour qu'on soit de nouveau
élancés et frais
comme les sapins.

DE CÂND PRIN CURTE NU MAI APARI

De când prin curte
nu mai apari,
e aerul mai palid
și mai rar,
iar oamenii sunt mai subțiri
și mai stinși,
parc-ar fi numai în durere
și în griji, prinși

Am găsit în dulap
cravata cea veche
de când erai un tânăr
fără pereche
și nici nu-ți păsa
c-ai să-mbătrânești vreodată –
trăiam amândoi ca-ntr-o poveste
cu „a fost odată ca niciodată”

Doamne,
cum își topea soarele
razele în noi!
Și-n joacă i le dădeam
înapoi prin stropii de apă
aruncați tot mai sus în șuvoi

Ne tolăneam amândoi
pe nisip
și ne stropeam pielea

pic cu pic
Ochii ni se topeau
unii în alții
până-ntr-o zi
când șiretul de la pantofii tăi
a intrat sub saboții
doamnei de lângă noi

Ea era singură
și, când a spus „scuzați”,
tu aveai deja ochii prea tulburați
ca să mai fie vorba
de vreo-mpăcare
așa că
ne-am văzut de drum fiecare
Tu, de drumul tău,
iar eu, nici nu mai știu
ce eram: umbră, ecou

Am încercat
să-mi ascund viața
în alt bărbat
dar, pesemne, nu ne-a fost dat
s-o luăm împreună
de la capăt –
fiecare se gândea
la cea fost odata

Tot încercam
să coborâm cerul pe pământ,
dar nu ne ieșea:
nici nu zburam

nici nu cântam
parcă nici nu eram

Eu spuneam
că-mi iei respirația,
tu spuneai că nu mai sunt
grația care eram
în urmă cu trei săptămâni
și uite-așa ne certam, doi nebuni!

Într-o zi ne-a ieșit din gură
o flacără așa de mare –
tu ai zis că mă bați, mă-njuri –
încât ne-am văzut de drum fiecare

Acum sunt liniștită -
nu pot să zic –
dar, când mă uit în oglindă,
nu mai sunt eu

Spune-mi în gând,
am fost vreodată frumoasă?
Sufletul meu
ți-a uns vreodată
arcușul inimii
ca să ajungi cântând la Dumnezeu?

Mi se pare c-a trecut o veșnicie
de-atunci -
vecinii spun că n-a trecut
decât un an,
dar ce știu ei

ce înseamnă un an
când aștepti
din nou fericirea să-ți bată-n geam?

Cei de la trei mi-au spus
Că ai deja un copil -
poate glumeau -
Au vrut să vadă
dacă mă pot bucura pentru tine
sau dacă încep să plâng

Nu știu de ce unii oameni
au satisfacție
când provoacă o asemenea reacție -
vecinul e un nătâng
Ei, uite, da, am să zbor în jos –
e tot un zbor și ăsta –
Fii liniștit, n-o să spună nimeni
c-am zburat din cauza ta
Am să mă fac nevăzută
doar ca să pot să-ți aduc scrisoarea
și asta e cu totul altceva.

28. III. 2008

DEPUIS QUE TU N'APPARAIS PLUS DANS LA COUR

Depuis que tu n'apparais plus
dans la cour
l'air est plus pâle et plus rare
et les gens sont plus minces et plus éteints -
il paraît qu'ils ne seraient prisonniers
que de leurs douleur et de leurs soins.

J'ai trouvé dans l'armoire
ton ancienne cravate
quand tu étais
un jeune homme sans pareil
et que tu ne croyais pas
vieillir un jour -
on vivait tous les deux
comme dans un conte
d' "il était une fois".

Comme les rayons du soleil fondaient
en nous, mon Dieu!
Et on les rendait par des gouttes d'eau
jetées de plus en plus haut en un torrent.

Nous nous couchions tous deux dans le sable
et nous nous arrosions nos peaux petit à petit.
Nos yeux se fondaient les uns dans les autres
jusqu'à ce qu'un jour les lacets de tes souliers
se fussent emmêlés sous les sabots de la dame

qui était tout près de nous.

Elle était seule et quand elle a dit excusez-moi,
ton regard était déjà trop troublé
pour rendre possible une réconciliation.

C'est ainsi que

chacun a vu son chemin.

Toi, sur ta route et moi,

je ne sais plus ce que j'étais: ombre, écho,

J'ai essayé de cacher ma vie

chez un autre homme,

mais, peut-être, n'était-il pas écrit

dans notre destin

de commencer ensemble une autre vie -

chacun pensait à sa vie passée.

On essayait sans cesse

de descendre le ciel sur la terre,

mais on ne pouvait pas:

on ne volait pas, on ne chantait pas

c'était comme si on ne vivait plus.

Je te disais que tu m'empêches de respirer,

tu disais que je ne suis plus la grâce

que j'étais il y a trois semaines

et nous nous disputions comme ça, deux fous!

Un jour, sont sorties de nos bouches

des flammes tellement grandes que

tu voulais me battre, m'insulter -
c'est pourquoi chacun a repris son chemin.

Je ne peux pas dire que je suis
tranquille maintenant,
mais, quand je me regarde dans mon miroir,
je ne me reconnais pas.

Dis-moi dans ta pensée:
Ai-je été belle autrefois?
Mon âme a oint autrefois
l'archet de ton coeur
pour parvenir en chantant auprès de Dieu?

Il me semble qu'une éternité a passé
bien que les voisins me disent
qu'une seule année s'est écoulée,
mais que signifie un an
quand on attend que le bonheur batte
de nouveau à la fenêtre?

Les voisins du troisième m'ont dit
que tu as déjà un enfant.
Plaisantaient-ils, peut-être.
Ils voulaient voir
si je peux me réjouir pour toi
ou si je pleure...

Je ne sais pas pourquoi certaines gens
ont de la satisfaction
quand ils provoquent une telle réaction -
le voisin est un imbécile.

Eh, bien, je volerai vers le bas -
c'est aussi un vol, celui-là
Sois tranquille! -
personne ne dira
que j'ai volé à cause de toi.
Je deviendrai invisible
juste pour pouvoir t'apporter la lettre
mais cela est une autre histoire.

AM PIERDUT DIN MINTE SCRISOAREA

Am pierdut din minte scrisoarea
ce voiam să ți-o scriu,
gândurile sunt toate spulberate
de vântul pustiu

Nici n-am văzut
că mi-am luat papucii pe dos
când m-am dus să ud florile
și cerul parcă se culcase pe jos
de-atâta zăpușeală a nopții

Treză
de iubire,
țin frâiele bolții
cu inima
De-acum întâmple-se
ce s-o-ntâmpla
Eu nu mă mai cobor din cer
până la întoarcerea ta.

29. III. 2008

J'AI OUBLIÉ LA LETTRE

J'ai oublié la lettre
que je voulais t'écrire -
toutes mes pensées sont égarées
par le vent désolé.

Je n'ai pas encore remarqué
que j'ai mis à l'envers
mes pantoufles
quand je suis allée
arroser les fleurs
et le ciel paraît
s'être couché par terre
à cause de la chaleur de la nuit.

Réveillée par l'amour,
je soutiens la voûte
de mon coeur
À partir de maintenant,
quoi qu'il arrive -
je ne descends plus du ciel
jusqu'à ton retour.

DE-ȚI SPUN MEREU

De-ți spun mereu
asta e ultima scrisoare,
să nu mă crezi –
nici eu nu știu ce spun

Și gândul meu –
când vine către tine
cu-oceanul de stihii în el –
nu-l alunga,
deschide-te mai bine
și-atunci
vei fi alătura cu cerul
și mă vei ține și pe mine
în infinita și alba manta

Iubirea când ne leagă,
doar apa, cerul, soarele și norii
ne sunt cuvintele ce ne cuprind
și alfabetul, sărăcit de ele,
ne lasă-n suflet vorbele înscrise -
să le ghicim doar prin simțiri cum ard

Alungă gândurile rele –
lumina să pătrundă-n tine
și-atuncea vei trăi înalt.

1. IV. 2008

SI JE TE DIS TOUJOURS

Si je te dis toujours
que c'est la dernière lettre,
ne me crois pas! -
je ne sais plus ce que je dis

Et ma pensée –
ne la chasse pas!
quand elle vient vers toi
avec l'océan d'éléments en elle -
Ouvre-toi mieux
et alors
tu seras près du ciel
et tu me tiendras
sous l'infinie et blanche pèlerine.

Quand nous sommes bercés par l'amour,
seuls l'eau, le ciel, le soleil et les nuages
sont les mots qui nous embrassent
et l'alphabet, resté vide sans eux,
laisse dans nos âmes les paroles inscrites -
pour ne les deviner
que par le sens de leur flamme.

Chasse tes pensées noires -
pour que la lumière te pénètre
et c'est alors que tu vivras noblement.

HAI, MINTE-MĂ FRUMOS!

Hai, minte-mă frumos –
să-ți simt
cuvântul înflorind în mine,
făptura toată să-mi destind
când mă învălui în iubire

Știu, vorbele-ți ascund
de-un timp
gânduri ce nu se vor știute
Parcă ți-e teamă să mă simți
cu sufletul,
nu recunoști că în iubire
dorm adânc
de veacuri, gânduri biruite

Lasoul nevăzut ne-a prins
pe amândoi ca-ntr-o cămașă
și-i cu iubire-ntreșut
cum e lumina când se lasă

Numai pe tine tu te miști
iubirea când crezi că-i plecată
O văd în ochii tăi fierbinți
și eu sunt cea care te iartă.

18. IV. 2008

VAS, MENS-MOI JOLIMENT!

Je veux que tu me mentes
pour sentir
ton mot fleurir en moi,
et mon corps se relâcher
quand tu m'enveloppes de ton amour.
Je sais, tes paroles cachent
depuis un certain temps
des pensées que tu ne veux pas faire savoir.
Il paraît que tu as peur de me sentir
avec ton âme,
tu ne reconnais pas qu'en amour
des pensées vaincues
dorment profondément depuis des siècles.

Le lasso invisible nous a capturés
tous deux comme dans une chemise
et il est tissé avec amour
comme l'est la lumière quand elle descend.

Ce n'est qu'à toi que tu mens
quand tu crois que l'amour est parti.
Je le vois dans tes yeux brûlants
et je suis celle qui te pardonne.

DAC-AȘ PUTEA SĂ-ȚI Scriu DUPĂ CUM VREAU

Dac-aș putea să-ți scriu
după cum vreau,
m-aș amăgi
și-aș crede că mi-e bine,
dar eu îți scriu după cum simt –
din suflet să se lepede
pornite roiuri de albine

Să pot rămâne singură
în stup –
mie să-mi fiu și matcă și albină –
din spulberate visuri
să m- adun
și nimănui să nu-i găsesc pricină

Poate că norul
negru dinadins
s-a așezat deasupra ta
în joacă
și mi-a spart curcubeul
prins în vis
să nu mai strălucească
în prisacă

Gândul că poate
trântori sunt prea mulți
și lenevesc,
iubirea când i-adapă

și bine-ar fi să moară
doar în vis
când stupul nu mai poate
să-i încapă.

13. IV. 2008

SI JE POUVAIS T'ÉCRIRE SELON MON DÉsir

Si je pouvais t'écrire selon mon désir,
je me mentirais
et je croirais que je suis heureuse,
mais je t'écris comme je le sens -
pour séparer de mon âme
des essaims d'abeilles en vol.

Pour que je reste seule
dans ma ruche,
que je sois pour moi-même
mère autant que reine des abeilles,
que je me rétablisse de mes rêves égarés
et que je ne cherche à aucun prix
noise à personne.

Peut-être que le ciel noir à dessein
s'est installé au-dessus de toi
par amusement
et qu'il a chassé mon arc-en-ciel
vu en rêve
pour ne pas briller dans le rucher.
A la pensée qu'il y a beaucoup
de faux bourdons
qui deviennent oisifs
quand ils sont entourés d'amour
il serait bien qu'ils meurent en rêve
quand ils n'ont pas de place dans la ruche.

S-A DEPĂRTAT IUBIREA TA DE MINE

S-a depărtat iubirea ta
de mine
și viața altfel
îmi apare-acum:
nu mă mai urc în cer
prea sus,
dar nici în iad nu mai cobor,
nu plâng în drum

O muzică difuză
mă-mpresoară
și mă împacă
cu destinul meu
Văd totu-n jur
așa cum e –
nimic nu crește,
nici coboară

E întâlnirea mea
cu mine –
o altă pasăre îmi cântă-n piept
făcându-mi sufletul
atât de 'nalt
că nici nu știu
cum mă încape zarea –
sunt toată un ascuns
mirific salt

Îmi rotesc viața
după anotimpuri
și după cum e vremea
sufletul meu cântă
O clipă-mi amintesc de tine
și clipa cade liniștită-n undă

E-atât de bine
când văzduhul și pământul
își întretaie drumurile-n mine
că nu-nțeleg
cum am putut atâta timp
să aștept cerul
să-l primesc prin tine

Și de departe îți trimit
văzduhu-ntreg
prin gândul meu –
vreau pacea
să te legene în sine.

12. IV. 2008

TON AMOUR EST LOIN DE MOI

Ton amour est loin de moi
et la vie me paraît autrement
maintenant:
je ne monte plus au ciel trop haut,
et ne descends pas non plus en enfer,
je ne me plains pas en chemin.

C'est une musique diffuse
qui m'enveloppe
et me raccommode
avec ma destinée.
Je vois le tout juste
comment il est:
rien ne croît,
ni ne descend.

C'est la rencontre
avec moi-même -
un autre oiseau chante
dans mon coeur
rendant mon âme
si haute
que je ne sais plus
comme le ciel m'enveloppe -
je suis toute entière
un saut mystérieux et caché.

Je déroule ma vie
selon les saisons

et mon âme chante
après le changement de temps.
Pour un instant,
je me souviens de toi
et l'instant tombe
tranquillement dans l'onde.

C'est si bien
quand le ciel et la terre
entrecroisent leurs chemins en moi
que je ne comprends pas
comment j'ai pu attendre
tellement de temps
que le ciel descende par toi.

Et de loin je t'envoie
le ciel tout entier
par ma pensée -
pour que la paix
te berce en elle.

O LINIȘTE-ADÂNCĂ SE LASĂ

O liniște-adâncă se lasă
ca după plecarea furtunii
și nimic în suflet n-apasă
de parcă nu sunt fiică humii

Un dans nevăzut mă-nconjoară
și parcă plutesc blând prin spații
și-o tainică briză m-adoarme
de parcă m-a luat Domnu-n grații

Nu știu de e Domnu sau tu ești –
o pace adâncă mă-nvinge
din care mai poți doar să crești
când timpul cu clipe te-nvinge.

aprilie 2008

UN PROFOND SILENCE DESCEND

Un profond silence descend
comme si la tempête disparaissait
et rien dans mon âme ne pèse
comme si je n'étais pas fille de la terre.

Une danse invisible m'entoure
il me semble flotter dans l'espace
et une brise mystérieuse m'assoupit
comme si Dieu me prenait en grâce.

Je ne sais pas si c'est toi ou Dieu -
je suis comblée d'une paix profonde
dans laquelle on ne peut que croître
quand on vit dans le temps qui s'écoule.

ÎN NOAPTEA ASTA M-AM GÂNDIT MAI BINE

În noaptea asta
m-am gândit mai bine
și cred că-i mai important
să exiști
decât să stai pentru totdeauna cu mine
și s-avem ochii roșii sau triști

Și valurile se mai despart uneori
când le aruncă furtuna în spume
și se albesc de prea recii fiori

Ai o teamă în suflet, știu bine,
nu vrei să-ți duci singur
barca la mal
De te cuprinde furtuna pe mare,
Uși că iubirea-i în corpul astral

Ne vom reîntâlni cândva într-o boltă
mai cenușie sau mai albastră
și vom râde de această revoltă
pentru că doar liniștea va fi a noastră
Aud sufletele noastre încet cum se îngână
Nu-i cerul cel mai senin după furtună?

24. IV. 2008

CETTE NUIT J'AI MIEUX PENSÉ

Cette nuit
j'ai mieux pensé -
et je crois qu'il est plus important
que tu existes
que tu restes pour toujours avec moi
et nous avons les yeux rouges ou tristes.

Les vagues aussi se séparent parfois
quand l'orage les jette dans la mer
et ils sont blanchis par de frais frémissements.

Tu as une peur dans ton âme, je le sais bien –
tu ne veux pas porter seul ta barque jusqu'au bord
Quand l'orage te trouve sur la mer,
tu oublies que l'amour est dans le corps astral.

On se rencontrera un beau jour sous une voûte
plus grise ou plus bleue
et on rira de cette révolte
parce que seul le silence sera à nous.
J'entends nos âmes se mélanger –
le ciel n'est-il pas plus serein après l'orage?...

NU-I BINE, DOAMNE, SĂ FIU EVA

Nu-i bine, Doamne, să fiu Eva,
mai bine mă făceai Adam
și-ți spun asta abia acum,
nu când iubirea savuram

Nu mă mai urci ca-ntr-un hamac
acum când Ți-ai coborât cerul
și mă tot lași să lâncezesc
în inimă purtând hangerul

Dar poate că Tu știi mai bine
ce-mi este-n viață hărăzit –
nu pot să știu ce este cerul
dacă în suflet n-am murit

Ca Phonix din cenușa ei
mereu născută-a doua oară,
trecând prin ani ușori sau grei,
purtând în suflet o vioară

Și miezu' -aprins al nemuririi
din mine cum ar fi ieșit,
de nu-nclinam balanța firii,
iubirea când s-ar fi ivit?

Mai vreau un salt să fac spre cer,
dar, Doamne, Tu să-mi fii iubit
și mult mai vie am să fiu
în brațe când ți-oi fi murit.

9. IV. 2008

**CE N'EST PAS BIEN, MON DIEU, QUE JE SOIS
EVE**

Ce n'est pas bien, mon Dieu,
que je sois Eve -
il aurait été mieux
que je sois Adam -
et je Te dis cela maintenant,
et non pas quand je savourais l'amour.

Tu ne me fais plus monter
comme dans un hamac -
maintenant ton ciel est très bas -
et je reste affligée,
un poignard dans mon coeur.

Mais peut- être sais-tu, toi,
ce qui est mieux pour ma vie -
je ne peux pas savoir ce qu'est le ciel
si je ne sais pas mourir dans cette vie.

Comme Phoenix renaissant
de ses cendres à chaque fois,
à travers les années difficiles ou faciles,
portant le violon dans mon coeur?

Et le grain caché de l'immortalité
comment serait-il issu de moi,
si je n'inclinai pas la balance de la nature
en faveur de l'amour?...

Je veux faire encore un saut vers le ciel,
oh, mon Dieu, sois Toi-même mon bien-aimé
et je serais plus vive en mourant dans tes bras.

CUPRINS

SUNT EVA ȘI MĂNÂNC UN MĂR	3
C'EST MOI EVE QUI MANGE UNE POMME	6
BĂRBAȚII	8
LES HOMMES SONT	9
AZI, UN STRIGĂT NEAUZIT	10
AUJOURD'HUI UN CRI INAUDIBLE	12
DE TE IUBESC...	14
SI TU ES MON AMOUR...	15
PRINDE COARDA CEA MAI PURĂ	16
JOUE SUR LA CORDE LA PLUS PURE	17
MI-AU ÎNFLORIT OBRAJII	18
MES JOUES SONT FLEURIES	19
AZI AM VĂZUT PRIMUL POM ÎNFLORIT	20
J'AI VU AUJOURD'HUI LE PREMIER ARBRE	
FLEURI	21
SUNT PRIMĂVARA AJUNSĂ-N TOAMNA VIETII	22
JE SUIS PRINTEMPS ARRIVÉE A L'AUTOMNE DE	
LA VIE	24
DĂ BUZNA VIAȚA-N MINE DE O VREME	26
LA VIE ENTRE EN MOI EN COUP DE VENT	
DEPUIS QUELQUE TEMPS	27
SE CAȚĂRĂ MUNȚII PE SUFLETUL MEU	28
LES MONTAGNES GRIMPENT LE LONG DE MON	
ÂME	29
ÎȚI SIMT DEPĂRTAREA	30
JE SENS TON ELOIGNEMENT	32
NU CRED CĂ MI-AJUNGE PĂMÂNTUL	34
JE NE CROIS PAS QUE LA TERRE ME SUFFISE	35

SIMT CUM MĂ CUPRINDE PACEA	36
JE SENS LA PAIX M'EMBRASSER	37
O ARMONIE DEVIN	38
JE DEVIENS HARMONIE	39
ATĂTA HAR CERESC	40
TANT DE GRACE CÉLESTE	41
CHIPUL TĂU	42
TON VISAGE	43
NICI NU ȘTIAM CĂ PORT ÎN MINE CERUL	44
JE NE SAVAIS PAS QUE JE PORTE LE CIEL EN	
MOI	45
ÎNCERC SĂ TE ÎNVĂLUI	46
J'ESSAIE DE T'ENVELOPPER	47
AZI CERUL NU-I ALBASTRU	48
AUJOURD'HUI LE CIEL N'EST PAS BLEU	49
DĂ-MI MIE SUFLETUL	50
DONNE-MOI TON ÂME	51
NU POT SĂ-ȚI SPUN	52
JE NE PEUX PAS TE DIRE	53
S-AU TREZIT RITMURI COSMICE	54
DES RYTHMES COSMIQUES SE SONT	
RÉVÉILLÉS EN MOI	56
AM VRUT	58
J'AI VOULU	60
DOAMNE, CUM ÎMI TREMURĂ SUFLETUL!	62
MON DIEU, COMME MON ÂME TREMBLE!	63
DACĂ NUMAI IUBIREA	64
SI SEULEMENT L'AMOUR	65
AM VĂZUT IAR VULTUR DE LUMINĂ	66
DE NOUVEAU J'AI VU UN AIGLE DE LUMIÈRE	67
DE CÂND ȚI-AI FĂCUT CUIB DE LUMINĂ	68
DEPUIS QUE TU AS FAIT TON NID DE LUMIÈRE	69
CREȘTETUL MI S-A GOLIT DE GÂNDURI	70
MON CRÂNE EST VIDE DE PENSÉES	71
NU MAI VREAU SĂ ȘTIU CÂT ESTE ORA	72
JE NE VEUX PLUS SAVOIR L' HEURE QU'IL EST	73
NU VREAU SĂ ȘTIU	74

JE NE VEUX PAS SAVOIR	75
A VENIT PRIMĂVARA, DRAGULE	76
LE PRINTEMPS EST ARRIVÉ, MON BIEN-AIMÉ	78
DOAR NOI ȘI CERUL	80
NOUS SEULS ET LE CIEL	81
CÂND TE CULCI	82
QUAND TU TE COUCHES	83
AM ÎNCEPUT SĂ INTRU ÎN VARĂ	84
J'AI COMMENCÉ A ENTRER EN ÉTÉ	85
MĂ SIMT DEJA ÎN TOAMNĂ	86
JE ME SENS DÉJÀ EN AUTOMNE	87
CÂTE VĂMI DE ISPITE?	88
COMBIEN DE DOUANES DE TENTATIONS?	90
CINE LEAGĂ ȘI DEZLEAGĂ ZODIILE?	92
QUI FAIT ET DÉFAIT LES SIGNES ZODIACAUX?	93
ȘI TOTUȘI, IUBIREA MEA	94
ET POURTANT, MON AMOUR	95
AZI A FOST CERUL MAI ÎNNORAT	96
AUJOURD'HUI LE CIEL A ÉTÉ PLUS GRIS	97
NICI EU NU ȘTIU	98
JE NE SAIS PAS MOI NON PLUS	101
AZI ÎMI PLÂNGE DUMNEZEU ÎN PALMĂ	104
AUJOURD'HUI DIEU PLEURE DANS MA PAUME	105
RĂSTĂLMĂCIND ADORMITELE-MI ZODII	106
DÉNATURANT MES SIGNES ZODIACAUX	107
ASSOUPIS	107
ROUĂ DE LACRIMI	108
ROSÉE DE LARMES	110
PLÂNG APELE ÎN MINE	112
LES EAUX SE PLAIGNENT EN MOI	113
AZI AU ZBURAT MAI MULTE PĂSĂRI	114
AUJOURD'HUI PLUSIEURS OISEAUX ONT VOLÉ	115
STIHILE ȘI-AU PUS ZĂVOR ÎN MINE	116
LES ÉLÉMENTS SE SONT VERROUILLÉS EN MOI	117

NU-I CEARTA GÂNDUL NOSTRU CEL MAI NOU	118
IL N'Y A PAS DE QUERELLE DANS NOTRE PENSÉE LA PLUS NOUVELLE	119
MI-A APĂRUT AZI UN BĂRBAT ÎN CALE	120
AUJOURD'HUI EST APPARU UN HOMME SUR MON CHEMIN	121
DEGEABA M-ASCUND DUPĂ VISE	122
JE ME CACHE EN VAIN DERRIÈRE LES RÊVES	123
DE CÂND NU-MI MAI RĂSPUNZI LA SCRISORI	124
DEPUIS QUE TU NE RÉPONDS PLUS A MES LETTRES	125
AM CĂZUT DIN CER	126
JE SUIS TOMBÉE DU CIEL	127
DE CÂND PRIN CURTE NU MAI APARI	128
DEPUIS QUE TU N'APPARAIS PLUS DANS LA COUR	132
AM PIERDUT DIN MINTE SCRISOAREA	136
J'AI OUBLIÉ LA LETTRE	137
DE-ȚI SPUN MEREU	138
SI JE TE DIS TOUJOURS	139
HAI, MINTE-MĂ FRUMOS!	140
VAS, MENS-MOI JOLIMENT!	141
DAC-AȘ PUTEA SĂ-ȚI SCRIU DUPĂ CUM VREAU	142
SI JE POUVAIS T'ÉCRIRE SELON MON DÉsir	144
S-A DEPĂRTAT IUBIREA TA DE MINE	145
TON AMOUR EST LOIN DE MOI	147
O LINIȘTE-ADÂNCĂ SE LASĂ	149
UN PROFOND SILENCE DESCEND	150
ÎN NOAPTEA ASTA M-AM GÂNDIT MAI BINE	151
CETTE NUIT J'AI MIEUX PENSÉ	152
NU-I BINE, DOAMNE, SĂ FIU EVA	153
CE N'EST PAS BIEN, MON DIEU, QUE JE SOIS EVE	154